

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

‘T IS BROL IN HET PATERSHOL

klucht in vijf bedrijven

door

1880

Julia Engelen

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2012

Nr.3125

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier “aanvraag tot opvoering”. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk 'T IS BROL IN HET PATERSHOL' op te voeren moet de naam van auteur JULIA ENGELEN vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2012/220/030
ISBN 978-90-385-11962

© 2012 Toneelfonds J. Janssens/Julia Engelen
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens bvba · Te Boelaerlei 107 · 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 · Fax 03 366 45 01 · info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(4 dames – 6 heren)

PATER BERNARDUS : Meester-econoom in het klooster. Van middelbare leeftijd. Hij is zeer ongerust over de financiële toestand van het klooster en probeert op allerhande manieren geld in het laatje te krijgen.

PATER AMANDUS : Meester-brouwer. Van middelbare leeftijd. Hij drinkt meer bier dan dat hij brouwt.

VADER ABT : Van middelbare leeftijd. Hij is een vroom man.

ZUSTER BEGONIA : Een stoere kloostermatrone, een echte Moeder Cent, van de orde van Annunciaden.

PATER AMBROSIUS : De benjamin van het klooster, redelijk dom, maar dolenthousiast.

BEA/MARIEKEN : Hoogzwangere jonge vrouw. Zus van John.

PATER AUGUSTINUS : Oude, dove en licht demente pater.

LOLO LAMBOERGINI : Een filmster van middelbare leeftijd. Zij heeft net een facelift ondergaan.

JOHN WAYNE : Amerikaans-Belgische cowboy. Broer van Bea/Marieken. Van middelbare leeftijd.

SWEETY : Een echte Marilyn Monroe, kleedje en al. Zij is nog jong en wat kinderlijk.

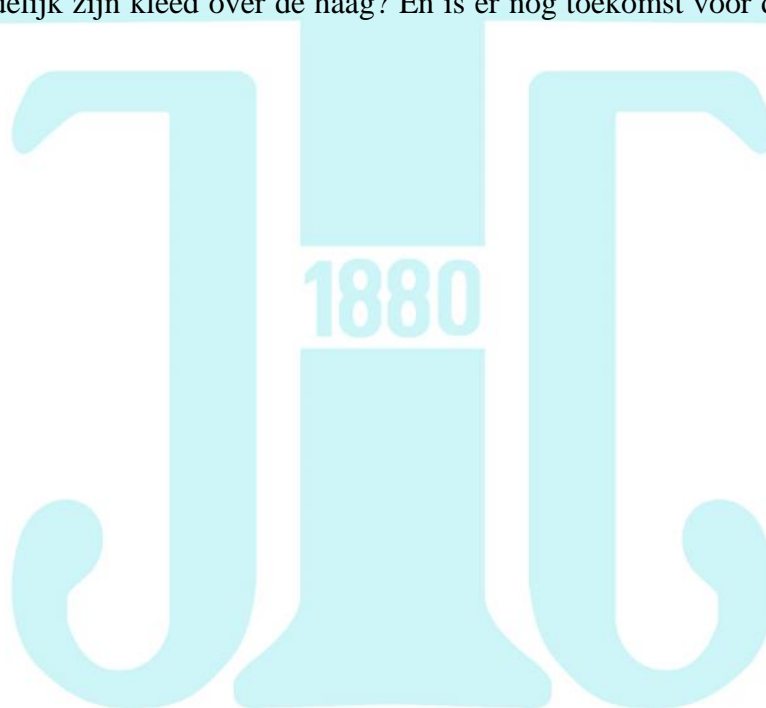
DUCHESS ROXY DE LAMBRECOURT : Een chiwawa. Een knuffel mag natuurlijk ook.

DECOR

Een gebedsruimte van het klooster. Er is een deur naar de gang, hal en een deur naar het kantoor van Vader Abt, maar die klemt. Verder is er een dekenkist gevuld met pijen en een altaar met allerlei heiligenbeelden, eventueel kerkstoelen. Aan de andere kant staat een éénpersoonszetel, eventueel met een tafeltje.

KORTE INHOUD

Pater Bernardus maakt zich ernstige zorgen. Het klooster verkeert in financiële moeilijkheden. De rekeningen stapelen zich op en de verkoop van het zelf gebrouwen bier, de Gouden Kastelein volstaat niet meer om de kosten te dekken. Op deze strenge winterdag woedt er een heuse sneeuwstorm. Bea/Marieken krijgt autopech en komt bij de paters terecht. Ze is hoogzwanger en op de vlucht voor de cowboy John Wayne en zijn vriendin Sweety, die later op de dag ook in het klooster belanden. Pater Ambrosius doet zijn uiterste best Bea tegen John te beschermen, want die wil immers Bea's kindje afpakken of is hij eerder geïnteresseerd in die zak geld die Bea had meegenomen? Ook Zuster Begonia, die de was moet doen van die gortige paters, en Lolo, een rasechte filmster proberen Bea te helpen. En dan is er ook nog pater Augustinus die erin slaagt Vader Abt ko te slaan, en voortdurend zijn kunstgebit verliest. Plots moet Bea bevallen. Slaagt John erin Bea's kindje afhandig te maken of was dat niet de bedoeling? Welke pater gooit uiteindelijk zijn kled over de haag? En is er nog toekomst voor de Gouden Kastelein?

EERSTE BEDRIJF

(Pater Bernardus komt binnen uit het kantoor van Vader Abt. Hij loopt onrustig heen en weer.)

P. BERNARDUS : Dit wordt een ramp. De allesverwoestende zondvloed betekent niets vergeleken met deze catastrofe. Moeder Gods, wat moeten we aanvangen?

(Hij knielt voor het altaar, maakt een kruisteken en bidt. Pater Amandus komt binnen uit de gangdeur, knielt naast pater Bernardus, maakt een vaag kruisteken en begint schijnheilig te bidden.)

P. AMANDUS : Weesgegroot, genade boven de vrucht van 't lichaam, arme zondaars dood. Amen. *(Na een moment of twee)* Aan het bidden voor je zielenrust, pater Bernardus?

P. BERNARDUS : Sst.

P. AMANDUS : Zolang je in die vuile boekjes kijkt, kan je bidden zoveel je wil.

P. BERNARDUS : Vuile boekjes? Ik heb geen vuile boekjes.

P. AMANDUS : Ik heb ze zelf zien liggen, bij de post.

P. BERNARDUS : Zot, dat waren reclameblaadjes voor vrouwenlingerie.

P. AMANDUS : Vuil boekjes.

P. BERNARDUS : Wees stil.

P. AMANDUS : ... Je bidt tot de Heilige Marcus om mooi weer te krijgen en gelijk valt buiten de sneeuw. ... Of bid je tot de Heilige Catharina voor je hoofdpijn? ... Neen? ... Ik weet het! Je bidt voor verlossing? Dat is dan zoals mijn moeder toen die van mij in verwachting was. Ze bad alsmaar tot de H. Ignatius voor een voorspoedige bevalling. Heeft die zich dat beklaagd! Eens op de wereld deed ik niet anders dan wenen en schreien. Mijn moeder is van pure wanhoop op bedevaart gegaan naar de Sint-Ritakerk in Kontich. Je weet wel, naar de H. Rita, patrones voor de hopeloze gevallen. Ik heb sindsdien nooit meer geweend. Ik ben altijd de plezantste thuis. ... Weet jij waarom de paus niet

gecremeerd wil worden? Neen? Omdat hij nog niet dood is. (*lacht*) Wat is er pater Bernardus? Je tong verloren?

P. BERNARDUS : Pater Amandus, ik ben aan het bidden.

P. AMANDUS : Ja ja. (*kleine stilte*) Je prostaat speelt weer op. Je bidt voor een goede afwatering. Of heb je een fuite in de tuinslang?

P. BERNARDUS : Maar neen. Ik bid tot de H. Dorothea.

P. AMANDUS : De H. Dorothea? Voor wat is die weer goed? De H. Dorothea. ... Heeft het met bier brouwen te maken? Ha neen, dat zou ik geweten hebben. Voor zweren, puisten en builen? Ik weet het! Aambeien! Je hebt een broebel aan je froebel.

P. BERNARDUS : (*recht*) Hulp in armoede.

P. AMANDUS : (*recht*) Hoe zeg je?

P. BERNARDUS : De H. Dorothea. Hulp in armoede.

P. AMANDUS : Dat is het. Ik wist het.

P. BERNARDUS : En we zijn vandaag de zesde februari. Haar naamdag.

P. AMANDUS : Is het vandaag de H. Dorothea? Dan klopt het als een zwerende vinger. Zeggen ze niet, de H. Dorothea waadt graag door de sneeuw. En St.-Dorothea geeft de meeste sneeuw. Heb je al eens buiten gekeken vandaag? Daar woedt verdorie een echte sneeuwstorm.

P. BERNARDUS : Dat is één euro in het vloekpotje.

P. AMANDUS : Wat! Waarom?

P. BERNARDUS : Je zei verdorie.

P. AMANDUS : Dat stelt toch niets voor. Godverdomme en nondeju, dat zijn pas vloeken. Verdorie is simpelweg een uiting van mijn verbazing.

P. BERNARDUS : Dat is vier euro in het vloekpotje. Vooruit! Je kent de regels. Een vloek uit de mond is een euro voor het heiligenverbond.

P. AMANDUS : (*Hij wijst op de verzameling heiligenbeelden op het altaar.*) Carnavalsverbond ja!

P. BERNARDUS : Geen gepreutel of gezeur, vier euro in de gleuf!

(*Pater Bernardus neemt een spaarvarken van het altaar en rammelt ermee.*)

Pater Amandus zoekt naar kleingeld, vindt niets, knielt en begint ijverig te bidden.)

Waar komt die godsdienstige ijver ineens vandaan?

P. AMANDUS : Ik bid ook tot de H. Dorothea, want ik ben blut.

(Pater Bernardus rammelt met het spaarvarken.)

Echt waar. Ik heb geen centiem meer op mijn lijf.

P. BERNARDUS : Wat heb je dan met je zakgeld gedaan?

P. AMANDUS : Bij de slager van die Duitse borrelworst gekocht. Heerlijk bij een pul bier.

P. BERNARDUS : *(Hij neemt een boekje uit zijn habijt.)* Dan moet het maar in het boekje.

P. AMANDUS : Ach neen.

P. BERNARDUS : *(schrijft)* Pater Amandus weigert vier euro in het vloekpotje te steken en dat na gebruik van vier godslasterlijke vloeken, blasfemie en heiligschennis.

P. AMANDUS : Toe, laat dat. Ik zal deze avond je voeten masseren. En aangezien je echte stinkpatés hebt...

P. BERNARDUS : *(schrijft)* Poging tot omkoping van een medepater die enkel en alleen zijn goddelijke plicht deed.

P. AMANDUS : Omkoping? Niets omkoping. Ik bied je alleen het genot van een zalige voetmassage aan. Mijn beweegredenen zijn zuiver. Puur naastenliefde.

P. BERNARDUS : *(schrijft)* Liegen om het vege lijf te redden.

P. AMANDUS : Jij bent zo'n muggenzifter, een echte mierenneuker.

P. BERNARDUS : *(schrijft)* Beledigen en beschimpen van een collega-pater. Doe zo voort broeder, dadelijk staat mijn boekje vol.

P. AMANDUS : Je hebt me misleid.

P. BERNARDUS : Je had maar twee minuten moeten nadenken. Je bent bijna zo dom als pater Ambrosius.

- P. AMANDUS : Ha! (*Hij neemt zijn boekje uit zijn habijt.*) Je hebt pater Ambrosius dom genoemd! (*schrijft*) Pater Bernardus noemt pater Ambrosius dom. Dat is een grove belediging.
- P. BERNARDUS : Ach kom, een belediging. De waarheid moet je zeggen. Pater Ambrosius weet verdorie van voren niet dat hij van achteren leeft.
- P. AMANDUS : Ha! Je hebt verdorie gezegd. (*schrijft*) Pater Bernardus heeft gevloekt. (*Hij neemt het spaarvarken en rammelt ermee.*) Eén euro in het vloekpotje.
- P. BERNARDUS : (*Hij zoekt naar geld maar vindt niets.*) Het lijkt erop, waarde broeder, dat ik momenteel, heel even, zo ineens en onverwacht platzak ben.
- P. AMANDUS : Waar heb jij je zakgeld aan uitgegeven?
- P. BERNARDUS : Dat gaat je niets aan.
- P. AMANDUS : Ik weet het! Aan vuil boekjes!
- P. BERNARDUS : Ik heb geen vuil boekjes!
- P. AMANDUS : (*schrijft*) Pater Bernardus weigert een euro in het vloekpotje te steken.
- P. BERNARDUS : Ik zal het er straks na de vespers insteken.
- P. AMANDUS : Verwacht je binnenkort een donatie van een vrijgeveige, gelovige ziel?
- P. BERNARDUS : Neen, waarom?
- P. AMANDUS : Hoe geraak je dan aan geld voor in het vloekpotje?
- P. BERNARDUS : Ik bid tot de H. Dorothea. Daar was ik trouwens mee bezig toen jij mij zo brutaal stoorde. (*schrijft*) Pater Amandus stoort een medebroeder in het gebed.
- P. AMANDUS : (*schrijft*) Pater Bernardus maakt valse beloftes die hij niet kan waarmaken.
- P. BERNARDUS : (*schrijft*) Pater Amandus gelooft niet in de kracht van het gebed.
- P. AMANDUS : (*schrijft*) Pater Bernardus bidt voor persoonlijke rijkdom en schendt zijn beloften van armoede.
- P. BERNARDUS : (*schrijft*) Pater Amandus is een ambetante, irritante lastpost, een lompe, onbeschofte beer met een kromme neus en HIJ KAN NIET MASSEREN!
- P. AMANDUS : (*schrijft*) Pater Bernardus is een kleinzielige, gierige krent, een betweterige, opgeblazen driftkikker MET STINKVOETEN WAAR EEN

STINKDIER VAN GAAT LOPEN!

P. BERNARDUS : Vervelend mispunt!

P. AMANDUS : Lastig varken!

P. BERNARDUS : Schijnheilige!

P. AMANDUS : Stekelvarken!

P. BERNARDUS : *(Hij grijpt pater Amandus beet bij de pij.)* Ik zal je eens laten voelen hoe lastig ik kan zijn.

P. AMANDUS : Och jij boerenpummel. Ik zal die wind eens uit je zeilen nemen. Hier, een blauw oog, dat kan je krijgen. Jij met je boekje en je vloekpotje.

P. BERNARDUS : Ik een blauw oog! Eerder jij een bloedneus.

P. AMANDUS : Ik sla zo hard tegen je tanden dat ze als paternosterbollekes door je keel rollen.

P. BERNARDUS : Dat gaat allemaal in mijn boekje!

P. AMANDUS : O, nu word ik bang.

(Vader Abt komt binnen, uit gang.)

VADER ABT : Awel, wat is dat hier? Ik kan jullie gekrakeel horen tot in de hof. Broeders die vechten. En dat voor de ogen van Onze Lieve Heer en Moeder Gods. Vooruit, uit elkaar. Wie is er begonnen?

P. BERNARDUS : Pater Amandus stoorde me in mijn gebed.

P. AMANDUS : Pater Bernardus noemde mij een schijnheilige. Ik? De braafste, meest rechtschapen en hardwerkende pater van heel de congregatie.

VADER ABT : Laat dat braaf er maar vanaf. We weten allemaal dat je niet deugt. Heb je weer uitvoerig zitten proeven van de vaten?

P. AMANDUS : Dat doe ik regelmatig. Ik controleer meermaals per dag of onze Gouden Kastelein nog niet goed is. De timing van de botteling is alles.

VADER ABT : Wat minder proeven en meer bidden, meester-brouwer. *(tot pater Bernardus)* En wat heb jij tot je verdediging te zeggen, meester-econoom? ... Wel?

P. BERNARDUS : Je weet toch hoe pater Amandus mij op de zenuwen werkt, Vader

Abt. Hij stoort mij in mijn geldelijke overpeinzingen.

P. AMANDUS : Zie je wel dat je niet aan het bidden was! Doen alsof voor Moeder Gods. Je moest je schamen.

VADER ABT : Pater Amandus! *(tot pater Bernardus)* Ook voor jou, pater Bernardus, wat minder financiële meditatie en wat meer religieuze beschouwingen.

P. BERNARDUS : Ja Vader Abt. Natuurlijk Vader Abt.

VADER ABT : Pater Amandus?

P. AMANDUS : Ja Vader Abt. *(Hij steekt achter de rug van Vader Abt zijn tong uit naar pater Bernardus.)*

VADER ABT : Dat is beter. Ik zou zeggen, ga heen en zondig niet meer. *(Hij wil vertrekken.)*

P. BERNARDUS : Vader Abt, zou ik je een momentje kunnen spreken? Het betreft onze toekomst.

VADER ABT : Onze toekomst?

P. BERNARDUS : Onder vier ogen graag. *(Hij steekt achter de rug van Vader Abt zijn middelvinger op naar pater Amandus.)*

P. AMANDUS : Geheimpjes? Ik weet het. Hij wil biechten over zijn vuile boekjes.

P. BERNARDUS : Ik heb geen vuile boekjes! Ik wil enkel een gesprek met onze Vader Abt, en met hem alleen. Jij met je insinuaties altijd. *(tot Vader Abt)* Hij neemt nooit iets serieus.

VADER ABT : Het is al goed, Bernardus. Kom meester-brouwer, er is vast een karwei dat op je wacht.

P. AMANDUS : Dat is waar. We werken zolang het dag is.

(Pater Bernardus kucht veelbetekenend.)

Maar ook in een klooster heb je luxepaarden en werkezels. *(af)*

P. BERNARDUS : Er zijn van die dagen dat ik hem kan wurgen.

VADER ABT : Waarde broeder, bid dagelijks tot het beeld van Sint Job voor geduld en tot Sint Nicolaas voor medeleven. Een godvruchtig mens zoekt in zijn hart naar de ware liefde voor zijn medemens.

P. BERNARDUS : Amandus is de luis in mijn kruis. De neet in mijn ...

VADER ABT : Ja dank je wel. Nadere toelichting is niet nodig. Waarover wou je me spreken?

P. BERNARDUS : Er is er vandaag weer een binnengekomen, Vader Abt.

VADER ABT : Wat dan wel, Bernardus?

P. BERNARDUS : Een aanmaning. Om te betalen. De derde al deze maand. En we zijn pas de zesde. Deze keer is het voor de elektriciteitsrekening. Ze dreigen ermee ons zonder stroom te zetten als we niet voor de tiende betaald hebben. En dat zou een ramp zijn. Hoe kunnen we ons lekker winterbier brouwen zonder elektriciteit? Zonder productie geen verkoop. Zonder verkoop geen inkomsten. Het klooster gaat naar de verdommenis! We zullen op straat gezet worden!

VADER ABT : Waarde meester-econoom, je moet niet wanhopen. Je moet vertrouwen hebben in Onze-Lieve-Heer.

P. BERNARDUS : Gaat Hij de elektriciteitsrekening betalen?

VADER ABT : Je moet geloven in Gods voorzienigheid.

P. BERNARDUS : Dat zei je vorige maand ook toen we zonder mazout vielen.

VADER ABT : Awel, heb ik geen gelijk gekregen? Een mazoutleverancier die vlak voor onze deur platte band kreeg. Hij moest eerst een deel van zijn lading overhevelen voor hij de reserveband erop kon leggen. En waar ging die mazout naar toe? Recht in onze tank!

P. BERNARDUS : Die rekening moeten we ook nog betalen! Ik zie het niet meer zitten. Al die rekeningen, voor de mout en de gerst. De drukker weigert onze etiketten te drukken. De rekening van de waterleiding. Zonder water geen bier. En dan nu de doodsteek: de elektriciteit. We zitten in heel slechte papieren.

VADER ABT : Onze-Lieve-Heer zal ons niet in de steek laten.

P. BERNARDUS : Maar Vader Abt...

VADER ABT : Je zal zien, weldra zal hij ons een reddende engel sturen.

(Zuster Begonia komt binnen.)

Z. BEGONIA : Ha broeder Bernardus. Ik heb je door heel het klooster lopen zoeken.

Gelukkig kwam ik pater Amandus tegen. Zoek het spoor van de farizeeër, zei hij. En voilà, hier ben je.

VADER ABT : Je moet pater Amandus' woorden niet al te letterlijk nemen, zuster Begonia, ze zijn dikwijls doordrenkt met het gouden gerstenat.

Z. BEGONIA : Strontzat zeker, bedoel je. Nog nooit zag ik Amandus zonder een pul bier. Nu ook weer hing hij onder de tap van een vat. Het is omdat jij het mij zo schoon gevraagd hebt, Vader Abt, dat ik de was doe, anders zette ik geen voet meer binnen in dit oord van verderf. God dienen door bier te brouwen. Onze Lieve Heer maakte van water wijn, geen bier.

VADER ABT : Daar heb je gelijk in, zuster Begonia. Maar paters moeten iets om handen hebben, weet je. Ledigheid is des duivels oorkussen.

Z. BEGONIA : Zolang de handjes boven het laken blijven.

VADER ABT : Juist ja. ... Zo, is het weer wasdag?

Z. BEGONIA : De wasmachine is nog altijd stuk?

VADER ABT : Ik ben bang van wel.

Z. BEGONIA : Dan zal ik mijn mouwen maar opstropen. Graag eerst ontvangen. (*Ze steekt haar hand uit.*)

VADER ABT : Dat is pater Bernardus' terrein. Excuseer, ik moet dringend naar onze gaste kijken. We moeten tenslotte onze logees in de watten leggen. Zuster, meester-econoom. (*af*)

Z. BEGONIA : Gasten?

P. BERNARDUS : Eentje maar. Een filmdiva die voor een week of twee van een operatie komt herstellen.

Z. BEGONIA : Dat brengt zeker iets in het laatje?

P. BERNARDUS : We hebben tenslotte ook onze onkosten.

Z. BEGONIA : Over onkosten gesproken. Hoe zit het? (*Ze houdt haar hand op.*)

P. BERNARDUS : Wel... eù... zuster, je ziet er vandaag uitzonderlijk prachtig uit.

Z. BEGONIA : Uitzonderlijk? En anders niet?

P. BERNARDUS : Jawel, jawel. Je ziet er altijd schitterend uit, maar vandaag...

Z. BEGONIA : Ja?

P. BERNARDUS : Er is zo'n gloed in je aangezicht. Die gezonde blos op de wangen,

die klare blik.

Z. BEGONIA : Hier is iets niet pluis. Je probeert me siroop aan de baard te smeren.

P. BERNARDUS : Helemaal niet! Trouwens, je hebt geen baard. Vandaag toch niet.

Z. BEGONIA : (*sarcastisch*) Ik heb mij deze morgen geschoren.

P. BERNARDUS : Werkelijk? Dat is fantastisch. Dat is...

Z. BEGONIA : Broeder Bernardus!

P. BERNARDUS : Je zou het anders niet zeggen dat jij je moet scheren. Nog nooit één haartje op je poezelig kinnetje opgemerkt. Onder de neus daarentegen. Ik stel voor, zuster, dat je ook af en toe onder het reukorgaan een flinke kwast scheerschuim aanbrengt om daarna met het mesje (*Hij neemt de zusters neus vast en doet het bij haar voor.*) langzaam en met vaste hand van boven naar beneden...

Z. BEGONIA : (*Ze slaat zijn hand weg.*) Broeder Bernardus! Ik stel voor dat je die kwast gebruikt om je tong te kuisen.

P. BERNARDUS : Het is maar een suggestie.

Z. BEGONIA : Ik heb mij nog nooit in mijn leven moeten scheren, de baard noch een eventuele snor. Ben je blind of zo, of zie je niet hoe blank en zuiver mijn huid is?

P. BERNARDUS : Ja, natuurlijk! Zo blank als de biljetjes van een pasgeboren biggetje.

Z. BEGONIA : Biggetje! Vergelijk je me nu met een varken?

P. BERNARDUS : Een pasgeboren varkentje is toch... poezelig en schattig en ... Natuurlijk ben je blank en zuiver. Zo zuiver als ...

Z. BEGONIA : Ja?

P. BERNARDUS : Zo zuiver als ... als de Heilige Maagd Maria, onze Troosteres der Bedrukten, onze Onbevleete Ontvangenis, onze Hulp der Christenen. Jij wandelt in haar voetsporen.

Z. BEGONIA : Al dat gefleem. Je draait en keert je woorden als een paling. Moet ik je nachtkleed weer wassen omdat je je andermaal niet hebt kunnen inhouden?

P. BERNARDUS : Dat is de schuld van mijn prostaat.

Z. BEGONIA : Ja, ja. Elke dag het zaakje goed wassen met ijskoud water. Het schrik-effect. Doet wonderen. Zie maar naar mijn boezem. Elke dag was ik die

met ijskoud water. Het schrik-effect. Zal ik het een keer komen voordoen?

P. BERNARDUS : Dat is voor niets nodig, zuster. Ik zal het onthouden. Het schrik-effect. Ijskoud water. *(Hij kijkt naar de klok.)* Och zie eens, het is bijna tijd voor het middagebed. Ik zal je niet langer ophouden, zuster. De vuile onderbroeken wassen zichzelf niet.

Z. BEGONIA : Ik begin er subiet aan. Eerst je barmhartige bijdrage.

P. BERNARDUS : Waarom ben je niet als de barmhartige Samaritaan?

Z. BEGONIA : Niemand zou zich de barmhartige Samaritaan herinneren, wanneer die alleen maar goede bedoelingen had. Hij had ook geld. Vooruit, hoe zit het? *(Ze houdt haar hand op.)*

P. BERNARDUS : Wel, zie je, het zit zo. De laatste tijd loopt het brouwen van ons biertje niet zo vlot meer. Pater Amandus wordt een jaartje ouder...

Z. BEGONIA : Wordt met de dag zatter, bedoel je.

P. BERNARDUS : En op pater Augustinus kunnen we ook niet meer rekenen. Zijn geheugen. Laatst nog hebben we een vat moeten wegslijten omdat hij er zijn kunstgebit in had verloren. Je begrijpt, onze verkoop loopt achteruit, de inkomsten dalen.

Z. BEGONIA : Ik doe de was niet voor niets. Iedere week ga ik terug naar het klooster met kloven in mijn handen, een pijnlijke rug, kramp in mijn benen en zeepsop in mijn oren. Een jaar geleden heb jij mij beloofd een nieuwe wasmachine aan te schaffen. Waar is ze? Ik zie ze nergens. Dus, zolang ik je onderbroeken met de hand moet wassen, stop jij 150 euro in mijn offerblok. Of ben je van plan de was zelf te doen?

P. BERNARDUS : Neen! Lieve God neen. Ik moet er niet aan denken broeder Augustinus' onderbroeken te wassen. Die laat zoveel... hoe zal ik het zeggen... het tocht regelmatig onder de pij van broeder Augustinus.

Z. BEGONIA : Daar hebben wij nonnen veel minder last van. Onder mijn kleed geen valse winden. Ik vraag me af waarom vrouwen minder last van winderigheid hebben dan mannen?

P. BERNARDUS : Vrouwen laten weinig scheten omdat...

Z. BEGONIA : Omdat het reine wezens Gods zijn.

P. BERNARDUS : Omdat vrouwen hun mond niet lang genoeg kunnen toehouden om druk op te bouwen.

Z. BEGONIA : (*Ze stroopt de mouwen op.*) Ik denk dat het tijd wordt dat ik een kurken stop in je ventiel steek, zodat die lucht niet meer kan ontsnappen.

P. BERNARDUS : (*Hij haast zich naar de kantoordeur, maar hij krijgt de deur niet open, ze klemt. Vlucht dan naar de gangdeur.*) Zuster Begonia! Houd je in. (*In de deuropening*) Denk aan onze barmhartige Heer. (*Af*)

Z. BEGONIA : En mijn centen?! Gierige pin! Elke week hetzelfde refreintje. Dit klooster loopt op zijn laatste benen. Maar wat wil je? Het wordt bevolkt door een stelletje halfgare knakkers, die Onze-Lieve-Heer met open armen zal ontvangen. Zalig de armen van geest.

(*Pater Ambrosius komt binnen met een hoogzwangere, jonge vrouw. Marieken/Bea. Hij ondersteunt haar en draagt haar valies.*)

Zie daar de armste sukkelaar.

P. AMBROSIUS : Het is langs hier. Ga maar gauw zitten.

(*Pater Ambrosius helpt Bea in de zetel, die uitgeput erin wegzakt.*)

Z. BEGONIA : Wat krijgen we nu? Pater Ambrosius, wat heeft dit te betekenen?

P. AMBROSIUS : Ik vond deze jonge vrouw in de serre van de kloostertuin.

Z. BEGONIA : Lieve deugd! Kom, help haar uit haar jas.

(*Beiden helpen de jonge vrouw uit haar jas. Een enorme buik verschijnt.*)

P. AMBROSIUS : Ze is ziek! Zie wat een buik. Ofwel heeft ze teveel gegeten.

Z. BEGONIA : Domkop. Ze draagt een kind. En zo te zien kan het voor alle momenten zijn.

P. AMBROSIUS : Alle momenten, zuster begijn?

Z. BEGONIA : Dat het kind geboren wordt. Weet jij dan echt niets?

P. AMBROSIUS : Ja, ja, ik snap het wel. Dat is gelijk Bella.

Z. BEGONIA : Bella?

P. AMBROSIUS : Onze melkkoe. Ze is in de lente ontsnapt en bij boer Driessens zijn stier terecht gekomen. Vader Abt zegt dat daarom Bella's buik dik wordt. Ze draagt een kalfje. Dat zou voor volgende maand zijn.

Z. BEGONIA : Hoe heet je, mijn kind?

P. AMBROSIUS : Ze heet Bea, naar de H. Beatrijs.

Z. BEGONIA : Van de Marialegende. Kom Ambrosius, haal wat te drinken voor dit arme schaap.

(Pater Ambrosius af)

Z. BEGONIA : Vertel mijn kind, hoe ben je hier terechtgekomen, in dit hondenweer?

BEA : *(liegt)* Ik... ik was op weg naar mijn ouders om daar de bevalling af te wachten, toen mijn auto plotseling panne kreeg. Aan de kant van de weg zag ik een bordje staan dat naar dit klooster wees en ik dacht bij mezelf, daar vraag ik om hulp.

Z. BEGONIA : Zo helemaal alleen onderweg, en dat in een sneeuwstorm. Waar is je man?

BEA : Die ... die moest plots op reis, voor zijn werk.

P. AMBROSIUS : *(op met een bierpul)* Hier ben ik al terug. Voilà juffrouw, drink eens van onze Gouden Kastelein.

Z. BEGONIA : Pater Ambrosius! Thee of warme koffie, toch geen bier.

P. AMBROSIUS : Bier is toch perfect? Het stimuleert immers de melkproductie. Ik geef Bella alle dagen drie grote kannen bier. En je moet eens zien wat een uier ze heeft. En dus dacht ik, de juffrouw haar uiers moeten nog zwellen, ze zijn wat klein. Dus drink gauw op juffrouw. Maar jij, zuster begijn, jij mag stoppen met bier drinken. Word je iedere dag gemolken?

Z. BEGONIA : Domkop! Vooruit haal iets warmes om te drinken.

P. AMBROSIUS : Oké, als je denkt dat dat beter is. *(Hij drinkt de pul leeg.)*

Z. BEGONIA : Pater Ambrosius, alcohol is je grootste vijand.

P. AMBROSIUS : In de bijbel staat toch: heb je vijand lief. *(af)*

Z. BEGONIA : Hè kindje toch. Wat een pech. We vragen Vader Abt of je niet naar je ouders mag bellen, zodat zij je kunnen komen ophalen.

BEA : Neen! Ik bedoel, mijn ouders hebben geen auto.

Z. BEGONIA : Of we bellen een taxi. Alhoewel, of die willen rijden met zo'n hondenweer.

BEA : Het was doodstil op straat. Zou ik niet een paar dagen hier kunnen blijven? Op het informatiebord aan de ingang stond dat er kamers te huur zijn.

Z. BEGONIA : Dat moeten we aan Vader Abt vragen. Wacht, ik bel hem even. *(Ze duwt op een bel aan de muur. We horen in de verte een bel rinkelen.)* Ziezo, die zal dadelijk hier zijn. Allicht kan je een paar dagen blijven. Er logeert hier namelijk nog een vrouwmens, een of andere filmster. Als die mag blijven, dan zie ik niet in waarom jij zou moeten vertrekken. Zijn dat je kleren, liefje?

BEA : Eù ja. *(Ze trekt de valies beschermend tegen zich aan.)*

Z. BEGONIA : Zit er niets tussen wat gewassen moet worden, ik moet nog beginnen aan het wasgoed van die gortige paters, dan was ik dat ineens mee.

BEA : Alles is proper gewassen en gestreken.

Z. BEGONIA : Je hebt zeker ook babykleedjes mee. Och, laat ze mij even zien. Ik vind dat zo schattig.

BEA : Babykleedjes?

Z. BEGONIA : Ja. Rompertjes en kruippakjes. Wordt het een meisje of een jongen?

BEA : Dat weet ik niet.

Z. BEGONIA : Een verrassing! Hoe plezant.

(Pater Ambrosius komt binnen met een tweede bierpul.)

P. AMBROSIUS : Hier ben ik met het gouden gerstenat.

Z. BEGONIA : Iets warmes, had ik gezegd. Nu kom je weeral af met bier.

P. AMBROSIUS : Warm bier. Even opwarmen, wat kaneel en kruidnagel erbij voor een warm hartje, nootmuskaat voor de punch, en peper en kerrie om het vuur in het gat te krijgen.